

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119213440
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119213440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Vladimír Hrib, PhD. a JUDr. Natálie Štrkolcovej v právnej veci žalobcu: DK Projekt s.r.o., so sídlom Trieda KVP 3111/1C, Košice - Sídlisko KVP 040 23, IČO: 45 949 000, pr. zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice 040 01, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava 811 05, IČO: 31 595 545, pr. zast. Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom so sídlom Krmanova 1, 040 01 Košice, v konaní o 2.265 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 11.9.2019, č.k. 31Cb/13/2019-265

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok č.k. 31Cb/13/2019-265 zo dňa 11.9.2019.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy súdneho konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorý vo veci vydal dňa 30.1.2019 v upomínacom konaní vedenom pod sp.zn. 27Up/59/2019 platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel a proti ktorému žalovaný podal včas odpor. Následne bola vec postúpená Okresnému súdu Košice II na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní (§ 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z.). Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.265,- eur s prísl., titulom uplatneného nároku na náhradu škody.

3. Nárok odôvodnil skutočnosťou, že dňa 12.10.2016 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW 5 EČV: F patriacom v čase dopravnej nehody G. D.. Škodovú udalosť spôsobil vodič motorového vozidla EČV: F vo vlastníctve EXAKTA s.r.o. Košice, ktoré v čase škodovej udalosti malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, ktorému bola škodová udalosť riadne ohlásená a ním registrovaná pod č. 8810157313. Motorové vozidlo poškodeného riadila v čase vzniku škodovej udalosti F. D., X. XX.X.XXXX - manželka poškodeného, ktorá v dôsledku škodovej udalosti utrpela zranenia spôsobujúcej jej práceneschopnosť od 13.10.2016 do 31.12.2016. F. D. bola v čase vzniku škodovej udalosti konateľkou spoločnosti DK Projekt s.r.o., so sídlom Trieda KVP 3111/C, Košice zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I v oddieli Sro vl. č. 26747/V (ďalej ako žalobca, poškodený). Predmetom podnikateľskej činnosti žalobcu bolo v čase vzniku škodovej udalosti aj prevádzkovanie spáľňového štúdia v nebytovom priestore nachádzajúcom sa na Triede KVP 4 v obchodnom dome Primma. Poškodený mal uzatvorenú nájomnú zmluvu na prenájom predmetného nebytového priestoru

so spoločnosťou IMPA, s.r.o., Trieda KVP 4, Košice, IČO: 36 594 008. Keďže v dôsledku škodovej udalosti utrpela konateľka poškodeného (zároveň jediná osoba, ktorá vzhľadom na nevyhnutné odborné znalosti vykonávala podnikateľskú činnosť v oblasti spáľňového štúdia) zranenia, ktoré jej neumožnili ju vykonávať, čoho dôsledkom bolo uzavretie prevádzky a ukončenie podnikateľskej činnosti spočívajúcej v prevádzkovaní spáľňového štúdia, poškodenému vznikla škoda, spočívajúca v úhrade faktúry za nájom nebytových priestorov a nákladov s tým spojených za mesiac január 2007 vo výške 738,- eur s DPH, nákladov na presťahovanie tovaru vo výške 1.200,- eur (fa č. 10170011) a nákladov za preskladnenie tovaru vo výške 450,- eur bez DPH (fa č. 10170002). Na základe uvedeného má žalobca ako poškodený z dopravnej nehody priamy zákonný nárok voči poisťovni na náhradu škody z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (§ 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov - (ďalej len ako Zákon o PZP).

4. Žalovaný v konaní namietal neexistenciu aktívnej legitimácie žalobcu, neexistenciu svojej pasívnej legitimácie, výšku uplatneného nároku, ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a škodovou udalosťou.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu v súlade s ust. § 204 CSP, oboznámením trestného spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 2T/67/2018, vyžiadaním informácií od Sociálnej poisťovne SR a Okresného súdu Košice I a zistil následovný skutkový stav:

- Dňa 12.10.2016 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle BMW 5 EČV: F patriacom G. D., V. L. trieda F. XXXX/C, F.ice a bolo ublížené na zdraví vodičke motorového vozidla F.X. D.. Dopravnú nehodu spôsobila vodička motorového vozidla EČV: F ktoré bolo vo vlastníctve spoločnosti EXAKTA s.r.o. Košice, Hraničná 2, Mgr. H. V.. Motorové vozidlo malo v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, ktorému bola škodová udalosť ohlásená a ním registrovaná pod č. poistnej udalosti 8810157313.

- Trestným rozkazom č.k. 7T/67/2018-626 zo dňa 24.9.2018 Okresný súd Košice II právoplatne uznal obvinenú Mgr. H. V.S., trvale bytom F.. E. Č.. XXX/X, F. za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví, podľa § 158 Trestného zákona, pretože dňa 12.10.2016 v čase okolo 17.48 hod po ulici Trieda SNP v Košiciach, v smere od križovatky s ulicou Toryskou viedla v ľavom jazdnom pruhu osobné motorové vozidlo Volvo XC/70, EČV: KE-434/IG, kde pred križovatkou ulica Trieda SNP a Laborecká nerešpektovala červený signál pre smer priamy na tam umiestnenom svetelnom signalizačnom zariadení a v rozpore s ust. § 3 ods. 2 písm. b) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, s vozidlom vošla do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla zn. BMW 5 EČV: KE-579IE, ktoré viedla vodička F. D. v smere od ul. Trieda SNP na ul. Laboreckú a odbočovala vľavo na zelený signál svetelného signalizačného zariadenia, následkom konania obv. H.. H. V. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpela F. D.Č. ľahkú ujmu na zdraví, a to podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia 4 týždne, t.j. inému z nebanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2018 (zistené z pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 7T/67/2018)

- MUDr. D., znalkyňa v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo v znaleckom posudku č. 5/2017 zo dňa 16.12.2016 uviedla, že poranenie krčnej chrbtice F. D. mohlo vzniknúť pri dopravnej nehode dňa 12.10.2016, pričom poškodená utrpela stredne ťažké poranenie - podvrtnutie krčnej chrbtice s dlhšie trvajúcimi poúrazovými bolesťami svalov v oblasti krčnej chrbtice. Zo súdnolekárskoho hľadiska išlo o poruchu zdravia, ktorá negatívne ovplyvnila obvyklý spôsob denného života alebo výkon obvyklej činnosti na cca 5 týždňov, s väčšími bolesťami v krčnej chrbtici pri pohyboch a v kľude, pri rozvinutí krčno-hlavového a miofasciálneho syndrómu.

- MUDr. Róbert O., PhD. MPH, znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia v znaleckom posudku č. 11/2017 zo dňa 28.5.2017 uviedol, že F. pri dopravnej nehode utrpela poranenie - podvrtnutie krčnej časti chrbtice, pričom za primeranú dobu liečenia je možné považovať dobu 4 týždňov. Znalec zdôraznil, že doba liečenia je individuálna, vplyv na dĺžku liečenia a práceneschopnosť majú aj iné vplyvy nesúvisiace priamo so závažnosťou poranenia. Vo všeobecnosti ide o poranenie ľahké, s priemernou dobou liečenia 4-6 týždňov, pričom PN Kataríny D. trvala 11 týždňov. Ďalšie vyšetrenia nepotvrdili závažnejšie poranenia, ktoré by mohli odôvodniť prípadné predĺženie PN nad rámec stanovenej doby liečenia; prispieť k subjektívne výraznejšie vnímaným ťažkostiam po dopravnej nehode mohli predchádzajúce ťažkosti poškodenej s poranenou časťou. O menej závažnom poranení svedčí aj vznik ťažkostí s určitým opozdením od dopravnej nehody, ktoré nie je zriedkavé, ale svedčí

pre menej závažné poranenie. Vznik trvalých ani dočasných následkov s vplyvom na doterajší spôsob života poškodenej znalec nepredpokladá.

- F. D. bola v čase dopravnej nehody konateľkou spoločnosti DK Projekt, s.r.o., IČO: 45 949 000, so sídlom Trieda KVP č. 3111/1C, Košice - Sídlisko KVP 040 23 zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, v oddieli Sro, vl. č. 26747/V (v čase dopravnej nehody bola zapísaná pod rodným priezviskom G.)

- F. D. poberala nemocenské dávky v čase od 13.10.2016 do 31.12.2016, bola zároveň jediným zamestnancom žalobcu v pracovnom pomere (zistené zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 6.6.2019).

- Predmetom podnikateľskej činnosti žalobcu v čase od jeho vzniku (10.10.2012 až doposiaľ) je kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb, sprostredkovateľská činnosť v oblasti výroby, administratívne služby, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, vedenie účtovníctva, vyučovanie v odbore cudzích jazykov - anglický jazyk, prekladateľské a tlmočnicke služby z/do anglického jazyka. Predmetom činnosti žalobcu od 6.4.2018 až doposiaľ je prenájom nehnuteľností spojených s poskytovaním iných, než základných služieb spojených s prenájomom.

- Dňa 15.3.2012 žalobca ako nájomca uzavrel so spoločnosťou IMPA s.r.o., so sídlom Trieda KVP 4, Košice - Sídlisko KVP 040 23, IČO: 36 594 008 nájomnú zmluvu č. 04032012, za účelom prenájmu nebytového priestoru na ulici Trieda KVP č. 4 v OD Primma o výmere 107 m², ktorou sa žalobca ako nájomca zaviazal predmetné priestory používať za účelom podnikania v zmysle predmetu podnikateľskej činnosti, pričom výška nájomného bola stanovená na základe dohody sumou 550,- eur bez DPH za mesiac, v cene nájomného neboli započítané náklady za služby spojené s užívaním nájmu. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, výpovedná lehota bola dvojmesačná a počítala sa od prvého mesiaca nasledujúceho po doručení písomnej výpovede.

- Výpoveďou nájomnej zmluvy č. 04032012 zo dňa 30.11.2016 žalobca uzavretú nájomnú zmluvu vypovedal; nájomný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou IMPA, s.r.o. bol ukončený ku dňu 31.1.2017.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 420 a nasl. OZ (právna úprava náhrady škody) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení (jeho § 4, § 2, § 15,) § 2 zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník - ďalej len OBZ) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Pri posudzovaní aktívnej legitímácie žalobcu a charakteru uplatneného nároku súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca a konateľ žalobcu sú 2 samostatné subjekty, ktoré nemožno stotožňovať, a to ani ak ide vzťah konateľa a unipersonálnej spoločnosti s ručením obmedzeným. Za nesprávne preto považoval tvrdenie žalobcu, že p. D. vykonáva svoju podnikateľskú činnosť prostredníctvom žalobcu, nakoľko podnikateľskú činnosť v zmysle § 2 OBZ vykonáva výlučne žalobca. Nárok uplatnený žalobcom preto definoval ako nárok na tzv. „nepriamu škodu“, ktorá je podľa definície formulovanej právnou teóriou a judikatúrou „taká majetková škoda, ktorá vznikla tretej osobe v dôsledku toho, že poškodeného postihla škodná udalosť a zároveň v dôsledku určitého vzťahu tretej osoby k poškodenému“ (napr. R 55/71, ELIÁŠ, K.: Obsah, způsob a rozsah náhrady škody v soukromém právu I. In: Právní Rádce, 12/2007, s. 9/10., Eliáš, K. a kolektív autorov - Občanský zákonník, Velký akademický komentář, Linde Praha 2008). V prejednávanej veci je žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi (spoločnosti s ručením obmedzeným), v dôsledku ujmy na zdraví, ktorú utrpela konateľka a zamestnankyňa žalobcu pri dopravnej nehode, teda ide o škodu, ktorá mala vzniknúť tretej osobe v dôsledku toho, že osoba s ktorou je v pracovnom a korporátnom vzťahu bola poškodenou pri dopravnej nehode. V tejto súvislosti argumentoval, že v zmysle záverov právnej teórie a praxe (napr. (Rc) Rv I 2602/34, Eliáš, K.: Občanský zákonník, Velký akademický komentář, Linde Praha 2008, s. 975), zatiaľ čo priama škoda sa nahrádza, nepriama škoda náhrade zásadne nepodlieha. Nahrádza sa výlučne v prípadoch, v ktorých to ustanoví zákon (napr. 448 OZ a § 449 ods. 3 OZ).

8. Súd prvej inštancie (vychádzajúc z vyššie uvedeného) preto konštatoval, že v prejednávanom spore neexistuje také zákonné ustanovenie, ktoré by explicitne ustanovovalo priznanie nepriamej škody spôsobenej žalobcovi v postavení zamestnávateľa alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej zamestnanec alebo konateľ bol poškodený pri dopravnej nehode. Na podporu uvedených záverov poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 2Cdo/73/2006, 3Cdo/32/2007, 4Cdo/191/2017, 3Cdo/130/2010), ktorý opakovane judikoval, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, nie iba sprostredkovaný. Nepostačuje, ak následok škody už vzniknutej vyvolá ďalšiu škodu, ku

ktorej však protiprávny úkon škodcu vôbec nesmeroval. Zodpovednosť nemožnorobiť závislou na neobmedzenej kauzalite.

9. Rešpektujúc zásadu vyjadrenú v čl. 2 ods. 2 CSP súd prvej inštancie poukázal aj na ďalšie súdne rozhodnutia, ktoré pri skúmaní príčinnej súvislosti limitujú vznik zodpovednosti za škodu odkazom na teóriu adekvátnej príčinnej súvislosti (Uznesenia Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp.zn. 6Cdo/89/2001, 6MCdo/11/2010, 6MCdo/7/2013); podľa ktorej je príčinná súvislosť daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu, súčasne však musí byť preukázané, že škoda by bez tejto príčiny nebola nastala a rozvedenie tejto teórie Ústavným súdom ČR, ktorý vo veci vedenej pod sp.zn. I. ÚS 312/05 uviedol, že „pre zodpovednosť za škodu nie je nutné, aby vznik určitej škody bol pre konajúceho (škodcu) konkrétne predvídateľný, ale je dostatočné, že pre optimálneho pozorovateľa nie je vznik škody vysoko nepravdepodobný“.

10. Súd prvej inštancie na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalovaným tvrdené ukončenie podnikateľskej činnosti v oblasti prevádzkovania spánkového štúdia nie je z pohľadu optimálneho pozorovateľa, či všeobecnej skúsenosti pravdepodobným, či predvídateľným následkom ľahkej ujmy na zdraví, tak ako ju vymedzili znalci v trestnom konaní.

11. Pokiaľ ide o vznesenú námietku pasívnej legitímácie a otázku zahrnutia uplatneného nároku do poisťného krytia z povinného zmluvného poistenia, súd rešpektoval pravidlá uplatnenia eurokonformného výkladu, ako aj záver súdneho dvora EÚ v rozsudku zo dňa 24.10.2013 C-22/12 (Haasová), v zmysle ktorých nie je rozhodujúce, či uplatnený nárok je vo vnútroštátnom práve upravený formálne v rámci zodpovednosti poisťného za škodu, ale predovšetkým to, či vnútroštátne hmotné právo takýto nárok priznáva. V tejto súvislosti zdôraznil, že v spôsobe hmotnoprávnej úpravy je medzi prejednávanou vecou a prípadom Haasová, ktorým žalobca v konaní argumentoval; zásadný rozdiel, pretože predmetom konania, ktoré posudzoval súdny dvor Európskej únie v svojom rozhodnutí bol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ustanovenia § 11 a nasl. OZ a v konaní bolo sporné, či takto uplatnený nárok môže byť predmetom poisťného krytia. Zatiaľ čo nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vnútroštátne právo v ust. § 13 a nasl. OZ oprávneným osobám explicitne priznáva, úprava nároku zamestnávateľa alebo spoločnosti s ručením obmedzeným na náhradu nepriamej škody v právnom poriadku SR absentuje a z týchto dôvodov žalobcovi neprináleží.

12. Na základe vyššie uvedeného tak súd v konaní zamietol ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, nakoľko zisťovanie ďalších skutočností pre posúdenie právneho stavu nebolo potrebné.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnému žalobcovi.

14. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

15. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP súdom prvej inštancie vidí odvolateľ v tom, že

- ak súd zamietol žalobu s poukazom na skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o nepriamu škodu, ktorá sa nahrádza výlučne v prípadoch, ktoré ustanovuje zákon, pričom v zmysle uvedeného náhrada škody žalobcovi neprináleží, nakoľko neexistuje explicitné ustanovenie zákona, ktoré by náhradu škody priamo priznávalo a neexistuje v prejednávanej veci adekvátna príčinná súvislosť, tak odôvodnenie v tomto smere nezodpovedá § 220 ods. 2 CSP, pretože žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla argumenty, v zmysle ktorých v ich vzájomnom posúdení vyplýval záver, že ukončenie podnikateľskej činnosti žalobcu spočívajúce v prevádzkovaní spálňového štúdia (následok) vznikol v dôsledku utrpenej škody na zdraví (príčina), pretože:

· z posúdenia zdravotného stavu žalobkyne, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia, MUDr. O., v znaleckom posudku č. 11/2017 vyplýva, že doba trvania PN bola v rozsahu 11 týždňov. Zároveň z neho vyplýva, že žalobkyňa trpela dlhšie trvajúcimi bolesťami a sprievodnými

syndrómami, ktoré (ako uviedli znalci) možno zaradiť ako komplex príznakov, ktoré vznikajú po poranení krčnej chrbtice, ktoré utrpela poškodená pani D.;

- vzhľadom na uvedené, tento argument o vzniknutej škode na zdraví (podložený znaleckým skúmaním), spôsobil práceneschopnosť konateľky žalobcu ako jediného zamestnanca, teda jedinej odborne spôsobilej osoby na prevádzkovanie spáľňového štúdia (podložené výpisom zo sociálnej poisťovne);
- vzhľadom na uvedené, došlo k ukončeniu prevádzkovania spáľňového štúdia, teda v uvedenej časti došlo k ukončeniu výkonu podnikateľskej činnosti žalobcu (podložené čestnými prehláseniami osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť v rovnakom objekte)

16. Odvolateľ tvrdí, že z dôkladného vzájomného posúdenia vyššie uvedených argumentov vyplýva, že príčinnou vzniku následku (ukončenia podnikateľskej činnosti žalobcu), bol nepriaznivý zdravotný stav konateľky žalobcu, ktorá ako jediný konateľ, zamestnanec a jedine odborne spôsobilá osoba zabezpečovala prevádzkovanie spáľňového štúdia. Priamym následkom ukončenia podnikateľskej činnosti bol vznik škody na strane žalobcu, spočívajúcej jednak v nákladoch na uskladnenie a preskladnenie tovaru a tiež vo vynaložených nákladoch na nájom prenajatých priestorov.

17. V ďalšom argumentuje, že súd prvej inštancie neodôvodnil, ako sa vysporiadal so žalobcom predloženými dôkazmi (dokonca sa k uvedeným dôkazom ani len nevyjadril); neodôvodnil, ako uvedené dôkazy vyhodnotil; nevenoval sa otázke a problematike reťazenia príčinnej súvislosti, na ktorú poukázal žalobca. V zmysle uvedenej teórie existuje viacero na sebe nadväzujúcich následkov, ktoré by neboli vznikli, ak by neexistovala prvotná príčina - dopravná nehoda, pričom reťazenie príčinnej súvislosti žalobca preukázal predloženým judikátom, ktorý súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezohľadnil.

18. Odvolateľ tvrdí, že týmto postupom súdu došlo zároveň aj k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keď sa súd nevysporiadal s predloženými dôkazmi žalobcu, nesprávne vyhodnotil ich dôležitosť; čo následne viedlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré je založené na nesprávnych skutkových zisteniach - záver o neexistencii vzťahu príčinnej súvislosti medzi poškodením zdravia konateľky (príčina) a ukončením podnikateľskej činnosti žalobcu (následok).

19. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) vidí odvolateľ v tom, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil, resp. nevyhodnotil vôbec existenciu reťazenia príčinnej súvislosti, čoho následkom bolo nesprávne vyhodnotenie existencie adekvátnej príčinnej súvislosti v prejednávanej veci. V tejto súvislosti citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3Cdo/32/2007 (citované aj súdom prvej inštancie), ktorý uviedol, že „otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti, treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následne časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku...Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu“. Odvolateľ tvrdí (odvolávajúc sa na vyššie uvedené), že v prejednávanej veci existuje priama príčina (dopravná nehoda), ktorá spôsobila vznik škody - následok, ktorej náhradu si uplatnil žalobca z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Teda ak by nedošlo k dopravnej nehode, kde by následne nedošlo k poškodeniu zdravia jedinej konateľky žalobcu, ktorá jediná zabezpečovala prevádzku spáľňového štúdia a tak by nedošlo k jej práceneschopnosti a následne (vzhľadom na uvedené skutočnosti) k ukončeniu podnikateľskej činnosti a tým by nedošlo k vynaloženiu nákladov, ktoré vzhľadom na ukončenie podnikateľskej činnosti boli žalobcom vynaložené neefektívne.

20. Nesprávne právne posúdenie vidí odvolateľ aj v tom, že súd nepristúpil k použitiu extenzívneho, eurokonformného výkladu § 4 Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poukazujúc aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-22/2012 Haasová.

21. Argumentuje, že škoda v podobe úbytku na majetku vznikla priamo spoločnosti DK Projekt s.r.o., čo preukazuje skutočnosť, že ako faktúra za nájom, tak aj náklady za uskladnenie a presťahovanie tovaru boli hradené priamo žalobcom. Zároveň k vzniku škody na majetku žalobcu by nedošlo, ak by nedošlo k vzniku škody na zdraví jeho konateľky. Apelujúc na existenciu príčinnej súvislosti zastáva odvolateľ názor, že nie je možné v predmetnom prípade aplikovať zužujúci výklad, v zmysle ktorého by žalobcovi

náhrada škody neprináležala. V tejto súvislosti zdôraznil aj skutočnosť, že právo na náhradu škody ako takej je upravené v Občianskom zákonníku (§ 420, § 442 OZ), pričom platná právna úprava nevyklučuje náhradu škody spočívajúcu aj v nákladoch za uhradené faktúry, za prenájom nebytových priestorov, presťahovanie a uskladnenie tovaru. Zdôraznil, že vylúčenie nároku na náhradu škody z poistného krytia v prejednávanej veci by bolo nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi. Pri posudzovaní potreby zahrnutia tohto nároku do poistného krytia z PZP, nie je rozhodujúce, či je tento nárok vo vnútroštátnom práve upravený formálne v rámci zodpovednosti poisteného za škodu, ale predovšetkým to, či hmotné právo takýto nárok priznáva. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 29C/235/2015 zo dňa 15.1.2018.

22. Na záver argumentuje, že ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a so zužujúcim výkladom nepriznávajúcim náhradu škody žalobcovi, došlo by k vážnemu porušeniu princípov spravodlivosti, ochrannej funkcie hmotného aj procesného práva, princípov právneho štátu, základných princípov súdneho konania, predvídateľnosti práva, právnej istoty, nerešpektovaniu ustálenej judikatúry a právneho názoru súdov, materiálnej ochrany práv a prevenčnej a sankčnej povinnosti CSP cestou náhrady trov konania.

23. Na základe uvedeného sa domáha, aby súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, resp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť argumentujúc, že:

- odvolateľom vznesená námietka nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia je nedôvodná. Poukázal na nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 695/2017, podľa ktorého právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci. Opätovne zdôraznil, že žalobcom uplatnený nárok je špekulatívny, nejedná sa o náhradu škody, ale o plnenie zmluvných povinností žalobcu (resp. jeho záväzkov), ktoré mu vznikli z jeho podnikania; žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ním tvrdenou škodou a dopravnou nehodou, pretože podmienkou nároku na náhradu škody je preukázanie príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a tvrdenou škodou, ktorá musí byť bezprostredná a priama. Záväzok uhradiť nájomné je zmluvnou povinnosťou žalobcu a na existenciu tohto jeho záväzku nemá žiaden vplyv vznik dopravnej nehody. Dôvodom uhradenia nájomného bola zmluva o nájme a nie dopravná nehoda. Žalobca by tak bol povinný uhradiť nájomné, aj keby k dopravnej nehode nedošlo.

- žalobca nie je aktívne legitimovaný, pretože nebol účastníkom dopravnej nehody a ani jeho majetok nebol v dôsledku nej poškodený. Pri dopravnej nehode bola škoda spôsobená p. F. D., ktorá je konateľkou žalobcu a je iným právnym subjektom

- absentuje pasívna legitímácia žalovanej, pretože rozsah poistenia v zmysle § 4 ods. 2 Zákona o PZP je vymedzený taxatívne. Žalovaný nárok nie je možné subsumovať pod taxatívne uvedený výpočet rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu.

- žalobca nepreukázal, že konateľka žalobcu bola jedinou odborne spôsobilou osobou, vykonávajúcou u žalobcu podnikateľskú činnosť týkajúcu sa predaja v spáľňovom štúdiu a nepreukázal, že by došlo k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti v tejto časti podnikania. Vychádzajúc zo znaleckých posudkov, poškodenia zdravia konateľky mohli vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti, avšak absentuje jednoznačné konštatovanie o ich vzniku v dôsledku nej.

- dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody zaťažuje žalobcu.

25. Žalobca v svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v podstate opakuje argumenty uvádzané už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a v odvolaní. Naďalej tvrdí, že uplatnený nárok na náhradu škody bol predloženými dôkazmi preukázaný a zdôraznil, že vylúčenie nároku na náhradu škody by bolo nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi.

26. Žalovaný reagujúc na toto vyjadrenie zotrval na argumentácií uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 14.11.2019.

27. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

28. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. f) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. b), t.j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal.

29. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

31. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú

vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

32. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.8.2020 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 240/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

33. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre zistenie skutkového stavu. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Zákonu zodpovedajúce a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

34. Na zdôraznenie ich správnosti a k odvolacím námietkam navyše udáva:

35. Predmetom konania bol nárok na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že konateľka žalobcu a zároveň jediná osoba majúca nevyhnutné odborné znalosti na prevádzkovanie spáľňového štúdia, utrpela pri dopravnej nehode zranenia, v dôsledku ktorých žalobca nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť a bol nútený činnosť spočívajúcu v prevádzkovaní spáľňového štúdia ukončiť. Jemu vzniknutá škoda tak predstavovala nájomné za mesiac január 2017 (738,- eur s DPH), náklady za preskladnenie tovaru (450,- eur bez DPH). Žalobca tvrdí, že na náhradu škody má proti škodcovi právo podľa §420, § 442 OZ a uplatnil si ju u žalovaného, pretože má za to, že túto škodu možno zahrnúť do poisťného krytia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

36. Z obsahu odvolania sa odvolaciemu súdu javí, že odvolateľ nie celkom presne pochopil, prečo súd žalobe nevyhoviel. Hlavným dôvodom, prečo tak urobil bola skutočnosť, že žalobca (spoločnosť s ručením obmedzeným) si uplatňuje škodu, ktorá mu vznikla tým, že jeho konateľka a zároveň jediná zamestnankyňa utrpela v dôsledku škodovej udalosti, ktorej bola účastná, ujmu na zdraví. Ide teda o náhradu tzv. nepriamej škody, kde právna teória a prax (ako to správne uviedol súd prvej inštancie) opakovane judikovala (napr. (Rc) Rv/2602/34, Eliaš, K: Občiansky zákonník, Veľký akademický komentár), že sa nahrádza výlučne v prípadoch, v ktorých to ustanovuje zákon. Všetky ďalšie argumenty uvádzané súdom prvej inštancie v odôvodnení jeho rozhodnutia (neexistencia príčinnej súvislosti) boli súdom uvádzané iba podporne, svoje rozhodnutie na nich nezaložil. Povedané inak, judikátni prezentujúcimi potrebu existencie priameho vzťahu príčiny a následku pri nároku na náhradu škody (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp.zn. 2Cdo/73/2006, 3Cdo/32/2007, 4Cdo/191/2017) ako aj rozvinutie teórie adekvátnej príčinnej súvislosti (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp.zn. 6Cdo/89/2001, 6MCdo/11/2010) súd prvej inštancie uviedol v svojom rozhodnutí na podporu právneho názoru, že nárok na náhradu nepriamej škody možno priznať len v prípadoch, keď to zákon pripúšťa, pretože v prípade nepriamej škody bezprostredný vzťah príčiny a následku nie je daný. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd postupoval správne, ak nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy na preukázanie existencie príčinnej súvislosti (resp. neskúmal jej reťazenie), pretože to pre rozhodnutie vo veci samej bolo právne irelevantné a malo by význam iba v prípade, ak by náhradu žalobcom požadovaného nároku (ako nepriamej škody) zákon pripúšťal. Nie celkom správna je v tejto súvislosti námietka odvolateľa odkazom na § 420 OZ (v zmysle, že právo na náhradu škody hmotné právo deklaruje a že z nej nie je vylúčené ani nájomné, resp. iné náklady); pretože ide o právo priznané priamo poškodenému. Povedané inak, v prejednávanej veci si toto právo

neuplatňuje pani D. ako osoba priamo poškodená pri dopravnej nehode, ale spoločnosť s ručením obmedzeným, t.j. „tretia osoba“ (viď vyššie).

37. Rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 15.1.2018 sp.zn. 29C/235/2015 predložený žalobcom sa týka skutkovo a právne odlišnej veci ako je prejednávaná vec. Predmetom uvedeného konania bolo uplatnenie storno za letenky, pričom žalobkyňa bola dopravnou nehodou priamo poškodená (bola jej účastníčkou t.j. nejde o „nepriamu škodu“). Súd prvej inštancie v prejednávanej veci riešil otázku, či škoda vzniknutá poškodenej storno poplatkom zájazdu je krytá povinným zmluvným poistením, z ktorého ho žiadala uhradiť, keďže takáto škoda nie je obsiahnutá v nárokoch uvedených v § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z.. Vychádzajúc z rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 24.10.2013 C-22/12 (Haasová) a z uznesenia ÚS SR sp.zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016, preto použil eurokonformný výklad a uzavrel, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu škody za storno dovolenky.

38. Správnosť záverov súdu prvej inštancie napokon vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-22/12 (Haasová), ktorým žalobca v konaní argumentoval a ktorý sa týka výkladu článku 3 ods. 1 Rady 72/166/EHS z 24.4.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a článku 1 prvého odseku tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

39. Rozsudok Súdneho dvora súvisel s konaním Kataríny P. c/a Rastislavovi J. a Blanke P.; kde pani P. zažalovala vinníka dopravnej nehody o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej stratou manžela (resp. otca) podľa § 13 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zaviazal pána J. a pani P. na náhradu nemajetkovej ujmy; odvolací súd následne, vzhľadom na skutočnosť, že niektoré otázky zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za túto škodu bola krytá poistením, okruh obetí, na ktoré sa toto poistenie musí vzťahovať) sú harmonizované smernicou 72/166/EHS (ďalej len „prvá smernica“) a smernicou 90/232/EHS (ďalej len „tretia smernica“) žiadal Súdny dvor o vysvetlenie, či sa čl. 3 ods. 1 prvej smernice a článok 1 tretej smernice majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Pri posudzovaní tejto otázky Súdny dvor poukázal na ustálenú judikatúru (vec Margues Almeida, C-300/10), podľa ktorej zámerom smerníc nie je harmonizácia režimov zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, t.j. členské štáty sú oprávnené upraviť svoj režim zodpovednosti a ich voľnosť je obmedzená iba tým, že druhá smernica dopĺňajúca prvú smernicu stanovuje povinné krytie niektorých škôd v určitých minimálnych sumách. Súdny dvor dospel k záveru, že medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradit' patrí aj nemajetková ujma spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

40. Tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie, v spôsobe hmotnoprávnej úpravy nároku uplatneného touto žalobou a nároku v spore „Haasová“ je zásadný rozdiel. Kým právna úprava náhradu nemajetkovej ujmy priznáva (§ 13 OZ); náhradu škody spôsobenú obchodnej spoločnosti (prípadne v postavení zamestnávateľa) tým, že jej konateľ (resp. zamestnanec) utrpel pri dopravnej nehode ujmu na zdraví, nepriznáva.

41. Keďže na náhradu škody žalobca nemá nárok, je bezpredmetné riešiť otázku, či môže/nemôže byť predmetom poistného krytia v rámci poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel.

42. Na základe uvedeného bol rozsudok ako vecne správny potvrdený (§ 387 ods. 1 CSP).

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v odvolacom konaní úspešný žalovaný. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP) po právoplatnosti tohto rozsudku.

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).